

SL II-38859

821.135.1-1

P78

fabulatii

Eugen Pop

EUGEN POP

•
aFABULAȚII

aFABULAȚII

Editura PRO VITA
Căminul Săpoca
1984

Coperta și grafica: Arina Gheorghiță
Culegere și tehnoredactare: Adin Pop
Corectura: Renata Pop
Lector: Călin Manilici

ISBN 973 - 86096 - 5 - 8

EUGEN POP

aFABULAții

Editura PRO VITA
Cluj-Napoca
2004

P 78

821.135.1-191

d: 821.135.1

Băieților mei, Regis și Iarin

CONSILIUL JUDEȚEAN CLUJ
BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „O. GOGA”
SALA DE CĂRȚI
KONFERINȚĂ Nr. 7

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
„OCTAVIAN GOGA”
CLUJ

852103J - 112

2 FABULATI^o II

Expansiune și valoare

Urcă, urcă, ferm în top
Domnul **EuGENIU** Pop
Ca poet, epigramist
Și mai nou, ca fabulist!

Poet și epigramist cunoscut și recunoscut în arena competițiilor creatorilor genului, profesorul Eugen Pop își lărgeste neconținut spațiul creației literare proprii. Epigramelor și poemelor sale – dominate definitoriu de spiritul satirico-umoristic activ, le adaugă acum o adevărată recoltă de fabule, într-o nouă carte pe care autorul și-a intitulat-o **aFABULAȚII**, pe care o încheie – culmea – cu pseudominifabule, multe dintre ele fiind într-adevăr apte să pună vârf cărții, așa cum cred că dorea cel care o semnează.

Desigur, orice încercare evaluativă a unei cărți noi ne obligă să apreciem măsura în care conținutul ei satisface exigențele de substanță și valoare literară. În cazul de față, argumentul principal pentru un verdict îl constituie încărcătura alegorică deosebită și bogăția mesajului mobilizator autentic al fabulelor incluse în volum. Gândindu-ne la o posibilă, dar firească, finalitate a acestui mesaj, putem aprecia **aFABULAȚIILE** lui Eugen Pop ca fiind o reală carte de învățătura, dar și de relaxare și agrement. Și... Doamne!... cât de necesare sunt asemenea înrâuriri spirituale.

Punând în funcțiune un adevărat angrenaj de extracție a semnificațiilor majore din universul vieții oamenilor, surprinși în câmpul profesionalității și al conduitei lor morale, sau în totil activității electorale (și neuitând prefixul *pseudo* pentru toate ipostazele țintite), Eugen Pop reușește să construiască un amplu registru de stridențe și „armonii“ minore cărora le amplifică efectul dezirabil prin mijloacele creației literare specifice fabulei, făcând din ele tot atâtea repere, argumente sau sugestii de factură etică, încărcate cu o reală forță satirică și umoristică, receptate de cititor cu interes și cu disponibilitate de a le lua serios în seamă.

Autorul probează o profundă cunoaștere a mediului cotidian și o mare capacitate de a selecta și esențializa semnificațiile – uneori în stilul tipicului literar condensat – ceea ce îi permite să identifice, să preia și să valorifice asemănător marilor fabuliști „materia primă“ pe care i-o oferă atât arealul profesiei de profesor, cât și perimetrul deplin și permanent accesibil, nemijlocit, al vieții cetății în care trăiește activ și în calitatea sa de consilier municipal clujean cu trei mandate.

Într-un asemenea context fabulistul și-a putut asigura mai ușor apropierea de bogăția și diversitatea categoriilor psiho-morale manifeste pe care, de cele mai multe ori, le-a sancționat cu acel *pseudo* care se pare că a devenit prefixul secolului.

Aceeași bogăție și varietate se remarcă și în repertoriul lexical științific și uzual al autorului; zoologie, psihologie, botanică, ecologie, silvic, istoric, politic și managerial – folosit adecvat și ingenios, îndeosebi pentru a reuși fuziunea intimă între conținutul ideatic și variantele formei literare, inclusiv pentru nuanțarea cromatismului acestora, ca accent suplimentar în estetică și efectul umoristic al expresiei.

Autorul este apropiat de speciile clasice, de poezia cu formă fixă – rondel, sonet, epigramă și iată fabula – unde inovația poate ține mai mult de teme abordate și mai puțin de compoziție, păstrând reguli respectate dintotdeauna.

Ușurința cu care Eugen Pop își realizează versul, în forme și ritmuri mereu potrivite specificului fabulistic, promptitudinea și precizia cu care operează transferul de la personajul animal la cel uman (individual sau colectiv), multitudinea consecințelor și avertismentelor desprinse și expediate într-o manieră dezirabilă cititorului, întinderea cuprinzătoare a registrului de fapte, trăsături, moravuri, forme de comportament negativ – toate acestea concură la asigurarea caracterului complex, dar unitar al volumului, însă și la valoarea persuasivă a fiecăreia dintre părțile lui.

Alexandru Stănescu

FABULĂ DE VALOARE

La o librărie exigentă,
o carte cu o copertă
stridentă
te atrăgea insistentă
c-o ofertă;
– „Am o înfățișare
exterioară
extraordinară
și chiar de-i prețul cam mare
fac vânzare,
De-aceea cred că-s o valoare!

*

Alături, o cărticică
prezentată decent
și cu rafinament
se explică:
– „N-am un preț mare
nici nu prea am vânzare,
dar eu pot să ajut
prin conținut
cititori și cititoare
de-aceea cred că-s o valoare!

*

MORALA

Sun-a-ntrebare:
pe piață
ca și în viață
Ce valoare trebuie să iei
cea prețuită în lei
... sau în idei?

FABULA SILVANĂ

De prin Asii pustiite

de deșert sau uragane
spre pădure, hămesite,
au venit niște lighioane.
Cum veniră se-așezară
lângă urșii carpatini
și smeriți îi implorară
ca să stea cu ei vecini

*

– „În căsuța din pădure,
mormăi un urs cu drag,
noi avem destule mure
să hrănim orice pribeag.
Chiar și alte dobitoace
nu contează că-s străini
pot veni în pace-ncoace
că-i primim cu noi vecini“!

*

Dar lighioana, tot lighioană,
fi'ndcă după câțiva ani
adunate-ntr-o poiană
i-au numit pe urși dușmani
Și-au mai zis că vor o țară
în huceag de mărăcini
și că vor să-i scoată-afară
pe toți urșii carpatini!

*

La asemenea sminteală,
Doamne, ce mai poți să spui

*

Că-n povestea cu Morală
Ori îs unguri ori săcui...

FABULĂ DE FABULĂ

Pe lac e-o mare
adunare estivală
evident electorală;
Mai întâi, racul,
săracul,
promitea vioi
că el o să ne ducă-napoi
Fiindcă știe-oricine
c-atunci o duceam mai bine!

*

Știuca zicea că – „Ba nu!,
s-o luăm de-amu
iute-nainte
de la icră la președinte!”

*

O broască, (de fapt mormoloc)
saltă
orăcăind, din baltă,
că-i musai să stăm pe loc!

*

Într-un final
electoral
s-au împăcat
și s-au aliat
la guvernare
trăgând fiecare
luciu lacului
pe partea lui
de l-au furat
pân' l-au secat...

*

Mai vechea Morală
din fabulă,
e actuală,
și-i tristă
că ea există:
fiind întâmplarea
cu guvernarea
C.D.R.-istă...

Parlamentară

Când măgarul vru să-și zbiere

– la discuții – o părere,
S-a iscat în adunare
murmur de dezaprobare
Porcii, lupii, maimuțoii,
javrele, șacalii, boii,
au fost foarte indignați
și în fire-adânc lezați
că măgarul, tuturor
se-adresa cu: „– Fraților!...“

FABULĂ CU POLITICHIȚI...

Prin diverse manevre electorale

sau, mă rog, conjuncturale,

Un dobitoc

pășunist

(de fapt țărănist)

cam escroc,

ajunse tenace

șef peste alte dobitoace

și pe un catarg, pe platou,

puse să se suie

o pânză gălbuie

cu un ochi de bou,

o stemă,

neagră emblemă,

caracteristică lor

dobitocilor!

*

Lupul,

ciufutul,

linguși la un chef

pe șef

și ca dovadă

să-l creadă

părul și-l îngălbeni

de la cap la coadă.

C-o asemenea culoare

de steag

beteag,

Ăla îi dădu crezare

ba îl luă și la guvernare!

*

Atunci se puse lupul pe pradă
prin cireadă
și-ncepu să înșface
șunci, ficați și inimi de dobitoace,
ba râvni în taină
și-un pic din poiană...

*

Dar, noroc,
că la un anume soroc
fu ales un alt dobitoc
mai damblagiu
și mai zbanghiu
ce-și alese
din diverse interese
un steag trandafiriu!

*

Atunci lupul, pus pe furat,
și-a schimbat blana gălbejie
într-una trandafirie
să-i facă pe plac
noului prostănac
care,
orbit de culoare,
îl luă și ăsta la guvernare!
Și, uite-așa, lupul în continuare
a jefuit
a jecmănit
și-a mușcat vârtos
până la os
și viței,
și miei
ca de obicei.
Ba ce-a mai furat
și nu a mâncat

---

a dat
unei țări străine
vecine!

*

O posibilă morală,
foarte, foarte actuală,
e că ăsta-i adevărul
Lupu-și schimbă părul
– sigur că da –
în orice culoare
ce-i poate fi folositoare
dar... năravul ba!

*

Și-apoi, istorioara asta bramburistă
prea e nițel
la fel
cu politichia UDMR-istă!

FABULĂ PARALĂ

Urlă unii

mai rău ca nebunii
că în pădure
nu mai e mure
că apa-i murdară
că-s drumuri puține
că nu-s vizuine
și mulți dorm pe-afară
și-i foamete-n țară...

*

Nu-i pace-n fruntarii
că-n vechi cancelarii
se joacă scenarii
cu laba pe hartă
să ne împartă...

*

Se taie stejarii
și brazii mai marii
de javre străine
ce pradă haine
ce pot să găsească
să se-mbogățească...

*

Fără discuție
există corupție
în orișice funcție
se dă, se ia mită.
Pădurea bogată
e exploatată
și sărăcită.

De-aia la vale
se duc animale
în pribegie
în slugărnicie...

*

Amar e și jale
în toată moșia
ca-n vremi actuale
în... România!

BRADUL ȘI STEJARUL

Despre falnicul molid

care
se crede mai mare
și mai solid
decât un stejar
centenar,
atâta pot
să socot:
Că fără-ndoială
există o diferență
ce ține și loc de Morală

*

și e... de esență!

FABULA PĂSĂREASCĂ

La o mare

adunare
ce trebuia să stabilească
candidatura pășărească
în pădure,
au început să se-njure
între ele
cele –
ce au rămas ciripitoare
prin crâng și pe ogoare
și le-a bătut nevoia
cu orz și cu soia –
cu cele călătoare
în țări calde, primitoare,
africane,
cu mormane
de banane...

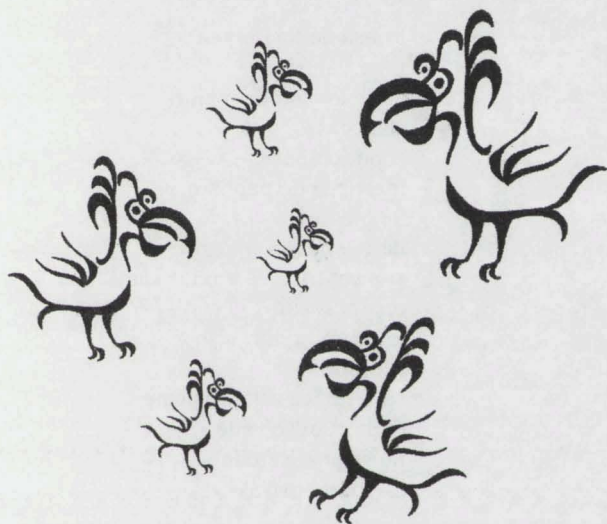
*

Oficial,
în final,
s-a hotărât
ca să se promoveze
să nu candideze
decât
acelea ce nu s-au dus afară
din țară
și să aleagă
în pădurea-ntreagă
deputați și senatori
vrăbioi ori ciori...

*

Morala e ca la noi
evident
în Parlament
unde-s mulți ciripoi
și cioroi!

FABULA DE PROPORȚII

O balenă-n plin ocean

prinsă de un uragan
între valuri
ce se loveau de maluri
stâncoase
și periculoase,
îngrozită de puhoai
de ploaie
de vijelie și vânt
și-a șoptit: „– Ce mică sânt!“
recunoscând
în primul rând
Morala
că-n lumea asta orișicare
după cum se vede
nu se poate crede
... foarte mare!

Ata Vică

Cic-o maimuțică într-o zi se puse
să se lăcomească și în cuib aduse
patruzeci de frunze pentru mestecat
și vreo opt crenguțe pentru scărpinat
O grămadă bună de-alune-africane
plus o legătură mare de banane.
Câteva surcele bune doar de foc
(nu ca să le-aprindă, ci să fie-n stoc)
coji de nuci de cocos sparte și cam tari,
ouă de termite, pene de canari,
flori de baltă roze nemirositoare
și alte mii de lucruri nefolositoare

*

Când văzu atâtea, adunate toate
Marea maimuțică zise pe-nserate:
– Nu îți e rușine? Te dau jos din pom,
că ai prins, nedemno-apucături... de om!

FABULA MĂGARULUI

„-Poneii și zebrele toate
se poate
că mi-or fi fost rude îndepărtate
dar
- zicea un măgar -
e clar,
că Domnul Armăsar
ăla extraordinar
mi-e văr primar“!

Morala
E că i se pare normal
oricărui măgar
să recunoască drept neam doar
un cal...

FABULA NOROCULUI

...**O** potcoavă distinsă
desprinsă
accidental
de la un celebru cal
se plângea
că nimenea n-o ia
s-o ținuiască
pe-o poartă de jupân.
Sau măcar să scuipe-n sân
de trei ori, și-apăi... jap!
s-o arunce peste cap,
doar știe oricine
că e de bine... .

*

Mai încolo, un trifoi,
da' un trifoi cu patru foi
zicea:
– Nu, nimeni nu mă vrea...
măcar așa în șagă
ca să mă culeagă
și-n cărți să mă preseze
și să mă păstreze
doar știe oricine
că e de bine... .

*

Morala e fără echivoc
așa e,
când e
să nu ai noroc ...

FABULA administrației Locale

Niște lupi înțeleși
deunăzi aleși
pe sprânceană
într-o poiană,
s-au instalat
șefi și s-au jurat
ceremonios
populației
conform legislației,
că nu vor nici un os de ros,
doar să fie paznici la stână
în orișicare săptămână
și-n administrație
câte-o lună la căprioare
în rezervație,
unde vor face și abatoare,
pentru iezișori și miei,
tranșați pentru ei
și nici n-o să se lase
de cărnurile grase,
dar nici de diverse hoții
de pe la Regii
precum consilierii ce încă
inadmisibil
sunt socotiți compatibili
de însuși ministrul Cosmâncă,
deși-i o fărădelege
se înțelege!

*

Dar asta-i altă socoteală
ce ține numai de-o morală
ministerială ...

Metaliferă

Poate

plumbul avea dreptate
când sta la taclale
între metale
că el dă greutate
tuturor
lucrurilor
de om create.

*

Aurul s-a amestecat
imediat
în convorbire
afirmând că din fericire
poate să declare
că el e acela care
dă strălucire
și valoare
pentru-ntreaga omenire.

*

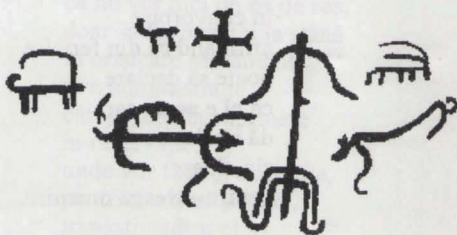
Sare
atunci mare
și tare,
cum îi e caracterul,
și fierul.
Zicând că poate ușor
demonstra că el e cel folositor,
că oamenii în totalitate
până și cerului cer
să le dea Dumnezeu sănătate
și voință de... fier.

De-aceea fără-ndoială
prefer
ca și o morală
să fie de fier,
că-i mai omenește...

*

Omul, ca și fierul, mai și ruginește!

FABULA BÂRFEI

Niște poame-ntr-o grădină

ce-au picat la rădăcină
o bârfeau pe alta care
a căzut din întâmplare
peste-un gard, de-ajunse chiar
la un colț de trotuar:

– Uite dragă ce figură
se dă și-astă căzătură!
– Dă-o-ncolo, tu, surată
doară știm că-i o stricăță!

*

Deh, discuții elevate
Ca între prostituate ...

FABULA CU PLANTE MEDICINALE

Adunate la sfat

ierburile s-au declarat
că-s bune toate
pentru sănătate,
că-și dau cu drag tulpina,
frunzele și rădăcina,
fructele și florile
pentru toate bolile.

*

Așa ziceau anghinarea,
cimbrul, izma și cicoarea
mușețelul
păducelul
până și știrul
și pirul.

*

Dar a intrat în dispută
o nebună
de mătrăgună
și un firicel de cucută
în stare
chiar să te omoare.
De-a rămas îndată
înveninată
întreag-adunare!

*

Morala
avută-n vedere
e zicala
„Iarba rea nu pierе“!

MELCUL

Pe-un melc

codobelc

l-am întrebat

mirat,

cum de-i în stare

să-și ducă cu greu

casa-n spinare

mereu...

– Stai nițel,

zice el,

păi, la o adică,

fiecare

își duce-n spinare

o casă mai mare

sau mai mică

cu griji, cu dureri,

cu necazuri, cu plăceri,

o cocioabă sau palat,

cam așa cum i-a fost dat...

Iar când dă de-o greutate

poate

crede că-i mai bine

să se închidă-n sine

și mai meditează

mai învață,

mai cutează

și se-ntoarce iar la viață,

urmându-și agale

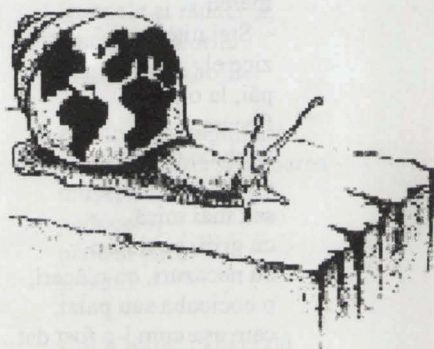
ursita lui cale...

*

Morala, e clară,
zic eu,

*

cu toții purtăm o povară
așa cum a vrut Dumnezeu.

FABULĂ LEGENDARĂ

Dintre atâtea popoare

migratoare

ce-au trecut

pe la fruntarii

n-au dispărut

... avarii!

*

Sunt atâți-autohtoni

Hagi Tudose, harpagoni...

FABULA

anticonstituțională

Un puhoi

de cioroi
 apărură
 la o margine de sat
 la furat
 pe-o arătură
 Și cum îi văzură
 niște măgari
 și-ăștia hoinari,
 le-au promis, ca să-i atragă,
 c-o să le facă și-o să le dreagă
 și mai întunecatei nații
 o să dea legitimații
 de mari
 măgari
 și ce nici n-au mai avut
 adică statut
 clar
 bine-nțeleș... de măgar!

*

Ca să nu mai croncănească
 le-au promis că le bagă
 și limba măgărească
 ca să ragă
 și ei fără vlagă...

*

Le vor da, se-nțelege,
 urechi de-ălea mari și blege

---

iar de corespund
și-o copită-n fund
Iar într-o veselie
dilie
tot cioroiul
va râni din grajd gunoiul
de-amu trei luni pe an
însă fără nici un ban!

*

Doar... să fii măgar e fală
de-aia nu-i nici o morală
printre – acei contemporani

*

șefi de unguni... sau țigani!

FABULA morii

Gâte-o moară

veche, centenară,
macină în vreme
fără de probleme
orz, porumb, secară,
grâul din grâнар,
tot ce-i în hambar.

*

Problema
e că vremea
ce zboară
extraordinar,
macină și pietrele de moară
și chiar... pe morar!

*

Morala necesară
e că timpul zboară
fără încetare
și duce totul spre erodare...

GUVERNAMENTALĂ

Văcarul,
mămăligarul,
s-a supărat pe sat
și a plecat
să se plângă bineînțeles
la cei pe care i-au ales
frunțași
la oraș.

*

I-a întâlnit în casa mare
la o adunare.
Erau câteva vulpi viclene
șacali, mâțe, coțofene,
miori,
dar și ciori,
ba și o lighioană
minoritară
care cerea de pomană
un capăt de țară,
porci grași
ce se simțeau bine pe la oraș,
țapi pădureni
behăind la Cotroceni,
un lup burduhănos
lăcomos,
poreclit de ani de zile
Vasile,
ce se da tare și mare
să fure
câmpii și pădure
la vreo cinzeci de hectare
cu oi

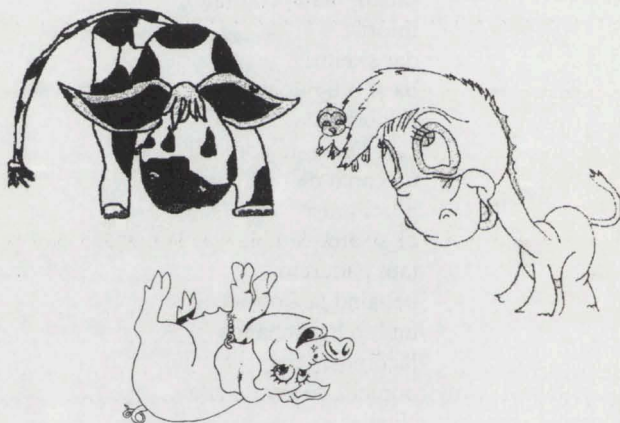
și boi
cu tot
lingându-se pe bot...
Un câine dement
urla la lună prin Parlament,
iar cei care-i conduceau
răgeau...

*

Sigur, se-nțelege bănuiala
că morala e-n zicala:

*

Dobitocii satului
stau în fruntea statului!

BĂRȚĂLEASCĂ

O pipiță

de vulpiță
se încurcă cu-n bursucel
făcu ce făcu
și fătă... un purcel!

*

Apoi, s-a dat la ea
o pușlama
de lup tembel
și avu cu el
... tot un purcel!

*

Cu-n elefant
berbant,
măi, să fie, la fel
iar... un purcel!

*

MORALA
oricum vrei s-o-ntorci
E că bărbații
destrăbălații
toți... îs niște porci!

FABULA... de-acasă

O puicuță

foarte drăguță
cotcodăcea
cam în zeflema
cătred o găină bătrână
pe-ogradă stăpână
cum că viitorul ei
e printre cocoșei
și-o să devină
cea mai mare
găină
ouătoare,
Și-apoi... ce să spui
chiar și cloșcă cu pui...

*

– Se poate,
zise cu bunățate
găina aceea
ajunsă la vârsta a treia,
nu mai sunt jună
iar viitorul meu, de bună seamă,
e-n... zeamă,
da-n zeamă bună!

*

Învățătura, în fine,
e de la sine;
oricare aleasă
de pe lângă casă

*

chiar de nu mai e ouătoare
poate fi încă folositoare!

FABULA AMORULUI

Într-o seară

de primăvară
un june brotac
curta o batraciană
fredonându-i ușure: „Oac, oac... “
lângă o bulboană
unde-un crap în taină
iubea o crăpceană
faină!

*

Bibanul țuca o bibană
și-un scobar
cam curvar
se dădea la o mreană.

*

Răcoaica ispitea
un rac
buimac
iar babușca își dorea
un caras burlac...

*

Șalăul
handralăul
șușotea tot felul de chestii
unei fâțe s-o ademenească
între trestii
s-o drăgostească.

*

și toți se-nsoțeau după plac
fiindcă pe lac
e-o treabă firească
când spațiu-i afrodisiac
... iar iubirea... e omenească...

LEUL ȘI LEOAICA SAU FĂBULA PUTERII

– Bă fricoșilor,
bă sperioșilor,
bă biete animale
nevoiașe
și lașe,
bă ciurdă de pușlamale
eu mi-s regele, leul,
paraleul
nemilos
și extrem de periculos!
Dacă-mi încălcați cuvântul
negreșit
vă fac una cu pământul
Ați auzit?
Așa că băgați de seamă
și să-mi știți de teamă!

*

Cuvânta
(adică răgea)
stăpânul,
hapsânul,
în jungla mare
la o adunare,

*

dar, venită în grabă,
leoaica frumoasă
și cam năbădăioasă
îi trase o labă
și-i zise scurt: – „Acasă!”

*

La care bietul leu,
amețit,
oftă din greu
și înfricoșat
a-ngenuncheat
văzând c-a sfeclit-o
și-atâta a spus
supus

– „Da, iubito!“

*

Învățătura aleasă
e că-n orice casă
e o regină
care domină
iar la o adică
îi știe și stăpânul de frică!

FABULA bărbăncii

Plugul ce ară

la țară,
ori ciocanul care lovește
bărbătește
în uzină
sapa folosită-n grădină
de gospodină
sau uneltele de pe șantier
– toate-s de fier –
dar lucrând
nu prind rugină
nicicând

*

că și omul care muncește
nu îmbătrânește...

FABULA NASOARĂ

Unui iepuraș,

nevoiaș,
păgubos,
că era și gelos
i se părea
că pe undeva
a sa cucoană
iepuroaică
îl cam înșela,
ca o mahalagioaică
ce era,
și că-n orice ceas
îl cam duce de nas.

*

Dar cum se plângea
jenant
văzu cum trecea
o elefantasă ce ducea
de ditamai trompa un elefant!

*

Și-și zise iepurașul
buclucașul;
– „Va să zică n-au scăpare
nici ăia cu nasul mare,
ei, nu-i nimic
nasul meu e mai mic!“
A oftat și în sfârșit
s-a mai liniștit.

*

MORALA nu e
nu știu ce:

Am fost și am rămas
printre viețuitoare
cu mic, cu mare,
duși de nas
de soțioare
iubitoare...

VULTURUL ȘI MUSCA

Păsări mai
vulturi rari
de pe stâncă
nu mănâncă
va să zică
musca mică
sau să-mpartă
musca moartă,
că-i insectă
imperfectă.

*

Dar ea încă
mai mănâncă
și de groază
devorează
ca pe-un tort
vultur mort!

*

(Treaba asta îi oferă
existența-i efemeră!)

FABULA invidiei

Un lup începu

să urle aiuristic
în stilul lui caracteristic

– Hăuuu...

*

Auzindu-l un alt lup
din grup
făcu

– Hăuuuuuu...

*

Al treilea se dădu

– cât putu

de tare

și urlă în gura mare

Hăuuuhauuuuhăuuuu...

*

Dar primii doi urloi

tăbărâră

și-l bătură

să tacă din gură

până-l doborâră

pentru ca nimeni să nu-l mai asculte.

*

Morala, în fine,

e că nu e bine

*

nici să arăți că știi prea multe!

PĂRINȚI ȘI COPII SAU FABULA COPILĂREASCĂ

– „Se știe

că-i o prostie
să pui pui să creadă
că au venit pe lume
pe la noadă
și anume
pe-o anumită cale
scurtă
din burtă
prin fel de fel de canale
genitale!“

*

– „Aicea sus
în cuib ne-a adus
pe lumea asta mare
o barză călătoare!“
Făceau tărăboi
în intimitate
niște pui de bărzoii...

*

și aveau dreptate

*

Părinții-s ageamii
pe lângă ceea ce știu
mult prea timpuriu
acum niște copii!

*

Morala... focu s-o arză!
nu toți copiii sunt pui de barză ...

FABULA MUZICALĂ

Mi Re La

Fa La
portativului
– și a erotismului
îi dădu o cheie sol
de la ea de-acasă
s-o facă mireasă
unui Sibemol
care n-o iubea din nefericire
și nici nu dorea
să devină Mi Re

*

Și Mi Mi cea faină
râvnea
– în taină
un Fa diez
care însă o privea
cu dezinteres
fiindcă n-o iubea
deși i-a dat cheia Fa
– de la garsonieră
(ea totuși mai speră
că îl va
înduioșa...)

*

Morala nu-mi place

*

dar dragoste nu se face
nici cu MiLa
nici cu SiLa...

PSEUDO FABULĂ-PAMFLET

(după o istorioară care mai circulă încă...)

Mai cabotin ca toți cabotinii

Puțolini

(– un animal feroce –)

declara aiurea

că va cuceri pădurea

numai și numai prin voce!...

*

Bitler, criminalul

animalul,

specie de dictator

înfiorător,

bestie fascistă

și rasistă

punea la cale

genocidul între animale

prin războiul mare

de exterminare

ca să dispară

prin foc și prin pară

toți acei ce nu îi fac

pe plac.

Și-n poiană

să rămână, ca prin minune,

doar sălbăticiune

ariană...

*

Morty, javră ordinară,

cu minte îngustă

venit cu hoarda lui barbară

în panonica pustă,
cum îi tresaltă
instinctu-i de animal
se dă amiral
pe-un petec de baltă
nămoloasă
și puturoasă...
Țâfnos,
nu se lasă mai prejos
și declară
că și el ca lighioană
are pretenția clară
să fure o parte silvană
sau, mă rog, transilvană,
Dar nu prin voce și foc
ca ăilalți mișei
ci prin... Femei (!!!)
noroc
că prin haită erau destule
rapandule
nesătule...

*

Și a pus Morty de-un urlet
de tunet
până le-a adunat
de la tot felul de jigodii din pat
din scorburi și boschete
neveste și fete
curve, parașute,
nesatisfăcute
și decis
le-a zis:
– Bă scroafelor,
boarfelor,
curvuștine,
Bă, Ciocioline!!!
Să vă disipați

---

pe șest
în vizuine
da' numai și numai străine
în est
dar mai ales în vest
băgați-vă servitoare
– ademenitoare
chiar și-n dulap
și la cap
să-i prostiți
și să-i călăriți
cu chef
pe oricare
ce din întâmplare
e bogat sau e șef!
Ba să le faceți și-un plod
– oricât de nărod
ori handicapat
c-a prinde el odat'
peste vreo cincizeci și ceva de ani
vreo funcție-n stat
printre barosani...

*

Și orice bitang
– bastard nenorocit –
ajuns în sfârșit
la mare rang
ne va sprijini
cât noi vom pofti
ca să nemeșim
peste crânguri furate
și să stăpânim
pădurile toate,
din ținutul râvnit
dar nicicând cucerit...

*

Așa se explică
– la o adică –
cum bieți funcționari
paranoici,
pseudoistorici
sau chiar unii demnitari
urmași de cocotă
trimisă de-animalul
și amiralul
fără flotă
au ajuns să facă lobby
nostalgiilor lui Morty

*

Bastarzi și bastarde
... revanșarde!...

FABULA CU analogie

Să-mi fie apropiată,

să fie curată,
să fie frumoasă,
nepretențioasă,
să fie decentă,
și rezistentă
să nu se păteze
să nu se șifoneze...

*

Să-mi stea
bine cu ea
așa așa vrea
să-mi fie... cămașa mea!

*

De acord cu treaba asta
așa-și aleg unii ... nevasta...

FABULĂ CU AȘTĂ MORALĂ

Se zbuguia o iapă
prin luncă, lâng-o apă
și s-a simțit deodată
privită și-admirată
de-un grup de câțiva cai
ce mai pășteau pe plai
dar care anacronic
o cam iubeau... platonic.

*

Măgarul când veni
de-ndată ce-o-ntâlni
urgent în brațe-a prins-o
și repede-a... convins-o!

*

Morala I

Când n-ai la îndemână un armăsar
accepti la nevoie și un măgar!

*

Morala II

Ea își făcu hatârul
și inventă... catârul!

FABULĂ CU PREDUȚIU

Pe malul unui lac

într-un copac
pe-o rămurică
– un păsăroi
viori
și-o păsărică
frumușică
se hârjoneau
și se fâțâiau
să își arate
afinitate
și cât de mult se iubeau
fiecare
care mai de care...

*

El,
ușurel
se dădea la ea
iar ea îi zicea
ba că da
ba că ba,
pe rămurea
cu lăbuța,
dându-se huța
până când
alunecând
se scapă
în apă
și-ndată
se udă toată...

*

și-uite-așa din fătăială
ne rămâne și-o morală;

*

Un preludiu cu amica
udă bine... păsărica!

FABULA ESTETICULUI

În crâng

se strâng
adeseori
privighetori.

*

Cum cântă
ne-ncântă,
dar care
privighetoare
dintre-atâtea oare
în această armonie
cântă cel mai duios
și mai frumos
... nu se știe!

*

Dar când hoinară,
o biată cioară
croncăne uneori
printre privighetori
cu siguranță,
prin asonanță,
se face pe dată
... remarcată!

*

Când frumosu-i acceptat
nenuanțat
prin stridență,
urâtul iese în evidență.

FABULA CU OUL ȘI GĂINA

O găină care ouă
face larmă ca și nouă
și când nu cotcodăcește
se apucă și clocește
chiar de nu are habar
câte ouă-s în cuibar...

*

Da-i la mintea orișicui
nu din orice ou ies pui
nici din puii orfelini
nu chiar toți ajung găini
care pot să facă ouă
și fac larmă ca și nouă.

*

Și-uite-așa la infinit
vii de unde am pornit,

*

nu mai știi care-i făcutul
și de unde-i începutul

*

oare cine poartă vina?
o fi oul sau găina?

*

Iar morala e că-n în toate...

*

o fi ... probabilitate!

FABULA eroică

Curajos,

– trecu printr-o apă
murdară, pe jos
într-o groapă,
trecu și prin foc,
cu noroc
prin râuri,
pârâuri,
cu salturi
spre-nalturi
de stânci
ori pe brânci
prin mlaștini adânci...

*

El, batracianul
– eroul, barosanul!

*

c-avu comportare firească
... de broască

*

Curajul, se zice,
poate ca să se explice
că se petrece
doar dacă... ai sânge rece!

FABULA demagogiei

E-ntr-un sat din vale

o mașinărie
– care în prostie
bate-n intervale
lângă o vâltoare
cu un zgomot mare
în butoaie goale
fără nici o treabă
și când nu sunt țoale
ori postav sau abă.

*

Pentru ăste fapte
lumea o să zică
la o adică
Ea din zi în noapte
și din noapte-n ziuă
bate apa-n piuă
chiar de-i apă chioară...

*

amintind anume
de o sesiune

*

... parlamentară!

FABULA neîmplinirii

Biată rozătoare,

Șoricelul,
mărunțelul
visa să-i crească aripioare
și printr-o minune s-a și întâmplat
și s-a transformat
în zburătoare nocturnă,
taciturnă,
în liliac
demoniac,
vampir
detestat prin cimitir...

*

Dar lui nu-i e dat să zboare
ziua spre soare
ci-aiurea, himeric,
în întuneric.

*

Cam alandala
e și morala.

*

Nu se împlinește
în consecință
orice dorință
cum se voiește...

FABULA LEGENDARĂ

— „Bă femeie,

parcă mi-i dor
de amor
dracu s-o ieie de treabă
și de activitate
doară vezi că-i cam slabă!“

*

— „Apăi mă, bărbate,
fir-ar să fie
na, că-mi vine și mie
da' amu, amu, nu se poate!“

*

îi zicea zmeoaica,
moftungioaica,
vehement
zmeului aferent.

*

După o vreme
cu tot felul de probleme,
zmeul devenit balaur
obsedat sexual
ca un taur pasional,
se dă iar la muiere
și-i cere
să-i fie soție-soție
și să-mplinească actul
prevăzut în contractul
de căsătorie!

*

– „Ai perfectă dreptate,
bărbate,
că de-aia ți-s nevestă,
dar nici amu nu se poate
că starea mea de sănătate
e proastă,
și fizică
și psihică,
așa că speră
în vreo altă ... eră!“

*

Și trecu și era glaciară,
legendară
și potopu'
cu totu'
până într-o zi
când, ajuns brutozaur, îi spuse
celei nesupuse:

– „Apoi, firea-i tu să fii,
mie mi-i
poftă mare de fabricat copii!“

– „Ho, brutozaure,
c-ai îmbătrânit,
ca și pofta ce-ai poftit,
nu fi prost
c-amu nu mai are rost!“

*

Și uite-așa se explică,
la o adică,
de ce-au dispărut
zmeii, balaurii
și brutozaurii
absolut.

*

Morala... vorba ceea
de vină-i tot... femeia!

Crai bătrân

Un fost crai cocoș

ajuns acum moș,
cam fără de pene
și fără izmene,
se plimba-n ogradă
ca să i se vadă
goliciumea
și... mortăciunea,

*

să-și ia de prin vecini
de la găini
... iertăciunea!

FABULA CU PESCARI

Într-un parc, mai vechi amici

pescuiau niște gagici,

*

de prin cărți, ca de-obicei,
alții pescuiau idei.

*

Pe la țară, bieți săraci,
pescuiesc din gărlă raci,
pentru-o zeamă lungă, lungă,
ce de foame să le-ajungă.

*

Vremi ciudate, tipi bizari,
treabă care dovedește
că pe unde-s mulți pescari
nu e sigur că-i și... pește!

FABULA descendenței

Se fălea un butoi,
burduhănos și greoi,
de-afară,
de lângă gunoi,
că are vară
primară
o extraordinară
vioară!

*

S-a pus chiar să jure
c-aceeași secure
i-a tăiat
din pădure
și i-a dus în sat
la prelucrat
de cei mai mari
meșteșugari.

*

La pretenția-i hilară
zise „vara“ lui vioară;
– Pe semne
ne tragem din lemne,
dar tu, cioplit cam nasol
prea suni a gol,
pe când în orice părticică,
oricât de mică,
din mine,
e melodie,
e armonie,
în fine,
sună bine.

Nimeni nu-i de vină
c-am avut odată
aceeași tulpină,
treaba asta toată
e că-n ultimă instanță
e-o chestiune de rezonanță.

*

Morala din păcate
s-o-nțelegi nu-i greu.
Neamurile ți-s date
toate
de Dumnezeu
și-ajung negreșit
fiecare
în lumea asta mare
la locul sortit...

FABULĂ... PE-ALESE

Dintre-atâtea faine nuci
ce-au aceeași soartă
n-o să vrei ca să apuci
una care-i spartă...

*

Dintre prune, mă-nțelegi,
ca pățit odată,
n-o să vrei s-alegi
una ce-i stricată...

*

Apropo de treaba asta:

*

mulți așa-și aleg... nevasta!

FABULA Demografică

S-au înmulțit
nemaipomenit
de tâmp
iepurii de câmp,
fără vreun grafic
fără vreun dram
de program,
animalic
și fără
vreo consiliere reală,
familială
ori ordonanță guvernamentală,
încât,
nu le-a mai rămas decât
să ceară
înc-o suprafață
de verdeață
necesară
și ajutoare
de la stat, din țară,
chiar și de-afară,
pentru mâncare,
euro, dolari,
să-și crească
puii mari,
să cerșească,
și să fure
din câmp, din pădure,
fel de fel de bucate
și din străinătate...

*

Cică ăștia prin Balcani
par a fi niște țigani!

FABULA CORUPȚIȚII

Sticletele

de la ordine și pază,
fiind pe fază,
prinse eretele
răpitor,
cunoscut infractor,
pe-nserat,
la furat
și-i zise: „- Te zbor
la cremenal
prin cod civil și cod penal
că eu țin la legi,
mă-nțelegi?
Așa că bagă
imediat
niște șpagă
să te fac scăpat!“

*

Într-o curte domnească
- evident pășărească -
banditul
și nărăvitul
n-a putut să se abțină
și a prădat
automat
niște pui de găină,
intrând în conflict
și prins în flagrant delict
de curcanul
ce făcea pe gardianul
care degrabă,

de la el citire,
socoti această nelegiuire
că e o treabă
corectă, cinstită...
Doar după ce la rândul lui
pentru pui
luă obișnuita mită!

*

Fără-ndoială
că unde nu-i morală
în esență
nu-i întâlnită
nici o diferență
între șpagă și mită,
dar nici diferențe concrete
între curcan și sticlete.

*

Și-apoi ăl mai mare bai
e că domnul polițai
ca... „organ“
are același grav
nărav
ca și un milițian...

FABULA TULBURĂ

Orișice pește

care trăiește
în râuri
pârâuri
sau într-o biată vale
spune că se simte în apele sale.

*

Însă se știe
că pot să fie
și ape poluate
în totalitate,
dar unii fac ce fac
și... se complac!

*

Rea povață,
fiindcă și-n viață
sunt ape tulburi asemeni,
unde se-ntâlnesc
și trăiesc
unii semeni...

FABULA FRUMUȘELII

Zicea o floare

încântătoare
dintr-o gلاstră,
văzând prin fereastră
o altă floare
atrăgătoare
rămasă
în grădină neculeasă:
– „M-a cules ca pe-o iubită
neasemuită
dintr-o grădină
plină
de flori
în mii de culori
și-aleasă
m-a adus în casă
și mă păstrează
într-o vază
frumoasă
și, firește,
tot timpul mă îngrijește!“

*

– „Așa o fi,
suspină
floarea din grădină,
știi foarte bine
că într-o zi
și tu te vei ofili
ca și mine
și ca altele ca tine

fiindcă trăim
iar când înflorim
frumoase
suntem iubite
și fericite
pe câmp, în grădini sau în case.
Ca într-un final
de ciclu vital
să ne-ofilim
și, desigur, să pierim...

*

Morala, se pare,
e că oricare
mândrețe
de frumusețe
e trecătoare...

*

cum nici o floare
iubită și iubitoare
nu este nemuritoare...

FABULĂ DE VIITOR

Stau la o parolă, seara-ntr-o grădină,

micul pui de vultur c-unul de găină
 mari prieteni încă, pân'la majorat,
 când statutul ăsta le va fi schimbat.
 Puiul de găină, suflet de ogradă,
 răsfățat de lume cam făcea paradă,
 despre cât de bine e cocoloșit
 și cu câtă grijă este ocrotit
 în ocol de sârme, dese și ghimpate
 ce-i obstacol sever pentru-naripate;
 până și cotețu-i supraetajat
 are casă, masă, trai îmbelșugat,
 doar e pui de viță și de viitor,
 marfă așteptată într-un abator
 care garantează excelentă hrană
 piept pane, friptură, supă sau tocană...

*

– Bine, măi bătrâne, zise celălalt
 vrednic pui de vultur, iubitor de-nalt,
 cer senin și zboruri fără de hotare,
 nu cred că voi crește bun pentru mâncare,
 va fi greu în viață, singur să trudesc,
 ca să-mi fac culcușul și să mă hrănesc,
 dar renunț, fii sigur, bucuros de toate,
 pentru idealul sfânt de libertate!

*

Cred că-nvățătura-i lesne de-nțeleș
 poate puii ăștia nu au de ales;

*

puii de-oameni însă, pot să ia povață
 să-și aleagă drumul cel mai bun în viață!

FABULA OVINĂ

Pe bârgaie, o oaie
se tăvăli printr-un loc necurat
și infectat
și din cap până-n călcâie
lălăie
se umplu de râie.

*

A fost cu greu tratată,
în ierburi de leac îmbăiată
și oaia râioasă
a scăpat vindecată.

*

Din nou sănătoasă,
cu mintea ei puțină,
de ovină,
s-a târât din nou prin zoaie,
la locul ăla din bârgaie,
unde a fost și altădată
infectată,
până n-a mai putut
și lălăie
iar s-a umplut
de râie...

*

Și iar tratamente,
iar medicamente
de boala ciudată
să se vadă scăpată...

*

Morala
e că de boala
de râie,
se știe,
mai poți scăpa
dar de prostie
BA!

FABULA de drept

S-au adunat
la sfat
câteva animale
socotite oficial
vânat
potențial
și s-au declarat
în unanimitate
să lupte toate
pentru drepturi încălcate
de prădători
și vânători,
însă denunțate
au fost speriate și alungate
de alte mangafale
de animale
uriașe
și ucigașe
iar unele chiar mâncate,
în baza dreptului lor
de tip carnivor
al celui mai mare
și tare!

*

De-aia socoate,
ca să lupti în societate
pentru drepturi încălcate
nu-i nici un bai...

*

Dar mai-nainte de toate
... ar trebui să le ai!

FABULA aPrecierii

Prin unic articol
la un congres apicol
se conferă
în premieră
unui trântor local,
în mod anormal,
o înaltă decorație,
că are vocație
în privința studierii
calității mierii
păpată
o dată
la o albină
ce i-a fost concubină...
Și care
probabil din întâmplare
în juriu era prea mare
ca la asemenea congrese
*
să nu aibă interese!

FABULA bolii

Cafeaua și cu romul
au început ca tot omul
dintr-o cafenea
de mahala
la o țigară
absolut necesară –
să se mărturisească
la un pahar, la o ceașcă:
că ele ca substanțe
nu-s toxine,
din contră, au performanțe
de bine.

*

Cafeaua solventă
zicea
că ea
e stimulentă
și-ajută cu folos
sistemul nervos,
ba chiar are vocația
s-aducă inspirația
ce creează... creația...
O problemă minimă
ar fi vreo afecțiune
la inimă
sau mă rog, dacă ai tensiune...

*

Romul superior
– de calitate
ca și neamurile lui distilate
– adică lichior,
vodcă, rachiu, coniac
sau orice fel de tărie
tuturora pe plac,
zicea c-aduce veselie
și prin tradiție
bună dispoziție
la petreceri, la beție...
Doar la câte un control
constați
că ești fript la figați
că romul e... totuși alcool!

*

Și-apoi ca și orișice om
– se mai bea
câte-un rom,
câte-o cafea,
mai dulce sau mai amară,
la o țigară
cu nicotină
– toxină –
mondenă
și desigur... cancerigenă!

*

Combi-naȚia, se pare
că are
conotații clare
că-n bună măsură
și conține o morală;

*

E BOALĂ
CU GARNITURĂ

FABULA tristă

Un leu

paraleu
stăpân pe o savană
africană
se plângea săracu'
că-l doare stomacu'
că a mâncat
nemestecat
și-a înghițit
tot ce-a pofțit
dar... nu i s-a dat
bicarbonat...
Iar un biet crocodil
de pe Nil,
cu viitor
de mai mare prădător,
plângea cu lacrimi știute
iubirile pierdute:
adică niște iubite
cu aur plătite
obținute
de la niște hoți
mafioți
piraiți...

*

Morala –
săracii bogați...

FABULA DEZAPROBĂRII

Lângă casă, lângă vatră,
câinele e bun când latră
dezlegat de lângă cușcă,
altu-i bun când răii-i mușcă.

*

Numai șarpele săracu'
pare că a dat de dracu'
chiar de nu e veninos
e blamat și-i odios,
cică tuturor displace
că atunci când mușcă... tace!

*

Bine, n-ar fi baiul mare,
de-i o biată târătoare,

*

însă e de învățătură
pentru orice... târătură!

FABULA testamentară

— „Să sapi din greu

mereu viața toată
 că odată
 vei da socoteală“
 — zicea un hârciog
 boșorog
 către-o cârțiță banală...
 — „Ai dreptate,
 frate,
 trudim
 muncim
 întreg pământul
 la tot felul de canale
 speciale,
 un fel de lucrare
 măiastră,
 folositoare
 ce va rămâne-n urma noastră:
 pământul afânat
 aerat
 numai bun de cultivat!

*

Unii lasă
 în urma lor o casă,
 simpatii
 ori copii
 alții mai aparte
 o carte,
 ăia barosani
 aur și bani...

*

Te-ntreabă tu, în urma ta
 ai lăsat ceva ori ba?

FABULĂ DE NEÎNCREDERE

S-a mirat

măgarul că-i invitat
la o petrecere faină
în poiană.

*

A stat măgarul ce-a stat
și-a tot rumegat
sub o povară
ordinară
și-avu fără-ndoială
o bănuială.

*

– „Oare nu-i cumva vreun mișto
ori vreun apropo
care să însemne
că iarăși n-au lemne
sau, când se încinge agapa,
eu să le car apa...
Nu zic că nu-i bine
să aibă nevoie de mine,
dar eu
am fost chemat
mereu
să trag neîncetat
din greu!“

*

Morala-i că și omul muncit,
bun de treabă
și neobișnuit
cu distrației,
poate să aibă
astfel de reacții!

FABULA ORIENTALĂ

O cămilă

încărcată
fără milă
fu-ntrebată
odată:

– „Spune,
când ți-e mai ușor,
în deșert printre dune
cu nisip arzător,
când urci sau când cobori
deseori?...”

– „Ah,
pe bunul Alah,
accept
că există și drumul drept,
sper –
doar undeva în cer!”

*

Învată,
c-așa-i și-n viață:
urci și cobori
până mori!

FABULA grandomaniei

Iepuroaica
sau leoaica,
leul,
iepuroiul,
vulpoiul,
cimpanzeul,
animalele toate
vor pe bună dreptate
doar să aibă urmași
drăgălași,
care să trăiască
cu spor
la rândul lor,
să se-nmulțească,
să dăinuie în vreme
fără probleme...

*

Printre viețuitoare
doar omul parcă
încearcă
să iasă din tipare
și de demult
vrea mai mult,
să-și schimbe condiția,
poziția
pe care o are
în universul mare,
oricând
cercetând
necunoscutul,
râvnind absolutul...

*

Păcat! Dar firesc și-omenesc
faptul indică
năzuinți grandomane
care explică
tragicul speciei umane...

FABULA RECOMPENȘII

Era un câine de rasă,
viguros, frumos,
sănătos,
ținut în casă
cu îngrijire-aleasă,
cu trăsături ideale
conforme
cu niște norme
internaționale...

*

De juri apreciat,
Normal,
minunatul animal
multe concursuri a câștigat

*

Și uite-așa stăpânul,
omul, jupânul,
a reușit
și el, în sfârșit,
să primească
și să se fălească
cum că are
medalii scumpe și rare

*

Ca-n viață se pare
cam asta s-a-ntâmpat;

*

unu-a fost apreciat
și-altu-a fost... medaliat.

FABULA didactică

Pe bună dreptate,

poate,
că orice bolovan
grosolan
poartă în sine,
știm bine,
o operă de artă.

*

Ca orice copil
neștiutor,
fără stil,
dar muncitor
ce poate deveni
într-o bună zi
în vreun domeniu
un geniu.

FABULA ALEGERII

Giupercile ce apar

o droaie
după ploaie
sub umbrar
de fag sau stejar
pot fi folositoare
sau otrăvitoare...

Dar toate te îndeamnă
să nu ai teamă
să le alegi,
să le culegi
și să le folosești...

*

Dar... cum nu le știi pe toate,
se poate
să le mai greșești
și... o pățești!

*

Nu-i de făcut nimic,
doar să iei aminte
ca mai-nainte
să le cunoști un pic...

*

cum se-ntâmplă uneori
și când vrei să te însori!

*

Sau când alegi deputați
dintre mii de candidai...

FABULA CU JUDECĂTORI

— „Domnilor judecători

prin țară,
iară,
sunt mulți prădători!
Leii
jefuiesc cimpanzeii
vulpile, găini,
prin vecini,
păsări de pradă
iau și din ogradă
se fură de toate!
Așa nu se mai poate!“

*

— „Ia terminați
că de multe ori
exagerați!
Să bârfiți
carnivori,
atâta știți
și povestiți
de ei dezastre!
Mai bine,
în fine
să trecem la *oile noastre!*“

*

Ziceau unor acuzatori
lupii-ajunși... judecători!

FABULA reclamei

Un tembel

de șoricel
s-a afișat
prin sat
că e cel mai mare
și tare
soldat
ideal
invincibil
eventual
posibil
și virtual
criminal...
Niște fâțe
de mâțe
și niște mârłani
de motani
cum au auzit
pe dat
s-au înfricoșat
și-au început
să îi dea tribut
și de mâncare
și de băut
în disperare
cātu-i ziua de mare

*

Și uite-așa a scăpat
de dușmani
ani de ani
nevătămat.

*

De unde se vede ce se poate
face cu... publicitate!

FABULA AUDAȚIVIZUALULUI

Un televizor

din popor
a recunoscut cinstit
că a mințit
în campanii electorale
prezidențiale
și locale
și că mult electorat
a fost dereglat
până când el însuși s-a stricat.

Morala
e că nu e de mirare
de-atâta... manipulare!

FABULA... de Poveste

— „Bă fetiță
cu scufiță
hai cu mine
c-o fi bine“!
zise lupu polițistu'
rutier specialistu'
când o prinse la strâmtoare
seara-n crâng pe o cărare...

*

— „Bine, bă, stupid agent
ce te crezi inteligent,
cu din ăstea ce mă iei?
Zi-i mai bine că mă vrei
să mă iei cu tine, deci,
prin ascunsele poteci,
să ajung într-o clipită
prin huceaguri rătăcită
și s-ajung într-o minută
cum se zice... „o pierdută“!
Oi purta încă scufiță,
dar de mult nu sunt fetiță
și am mai văzut agent
ca și tine delincvent!
Nu știi cum de ești în post
dar să știi că ești cam prost!

*

O fi fost sau nu real
randevous-ul IMORAL?
Că-n pădure o fetiță
singurică, c-o scufiță
și un polițist deștept
s-ar putea ca să găsești
orișicând, se pare-i drept,
însă... numai în povești!

FABULA POLITICĂ

Cobrele, cotralul, șerpi cu clopoței
viperele și-alții veninoși ca ei
adunați grămadă, toată lumea știe,
pot ca să trăiască bine-n armonie.

*

Dacă pentru alții sunt periculoși
între ei se-mpacă foarte prietenoși!

*

Fac la fel, se zice printre cetățeni,
precum fac și unii politicieni!

FABULA NEANTULUI

După ce a inventat

omul, odat'
praful de pușcă
cu care se-mpușcă
(puțini știi de ce
pe-oricine și-orice),
se înțelege
că se alege
fără de glume
... praful ... de lume!

*

Dar pentru ca nici praf să nu fie,
pe vecie,
omul
a dezintegrat atomul
acela, câtu-i el de mic,
transformându-ne-n... nimic!

*

Omul e omului slugă
să se autodistrugă...

FABULA matematică

După câte înțeleg

numărul întreg
nu are atracție
față de o fracție.

*

Explicația-i ușoară.

*

el e-ntreg, ea... ordinară!

astroνομική (de Ziua Pădurii)

Ștă fasolea fiartă toată
ca să fie candidată,
lângă ea un biet cârnat
să se-aleagă deputat
o poșircă-ntr-un ulcior
ca s-ajungă senator.
Chestie electorală:
s-a ajuns ca o sarmală
– fără sare și piper –
să se dea consilier;
berea, micii la grătar
pentru postul de primar...

*

Concludentă ca *morală*
întâmplarea e reală,
că așa ceva există
la o zi națională
în regie PSD-istă...

852103

FABULA GREIERULUI ACTUAL

Greierașul, un scripcar,
negru, mic și cam bizar,
cântăreț și lăutar,

*

cum era și bun de gură
și-o dădea pe-njurătură
la prea multă băutură

*

l-a cântat pe unul care
în câmpie se da tare
că-i baron cu-avere mare.

*

Nu ceru de-atunci nimică,
vreo fărâcă cât de mică
la vecina lui furnică.

*

Dând din gură și din coate
are-acum pe-ndestulate,
chiar și iarna, mai de toate,

*

că din greiere hoinar
puradelul de șătrar
a ajuns... parlamentar!

FABULA FĂRĂ ASEMĂNARE

Între doi papuci de damă
s-a-ntâmplat o mare dramă
când odat' au observat
că-s egali la încălțat
și că nu sunt feluriți,
că-s la fel de tălpuiți,
ba-s cusuți cu-aceleași fire,
fără vreo deosebire.
Un motiv de supărare
că în taină fiecare
se credea mai arătos,
mai frumos și mai luxos
și sortit ales să steie
în piciorul de femeie.

*

Necrezând în acest mod
că-s pe-aceleași calapod,

*

cum se-ntâmplă de-obicei
și cu unele femei!

FABULĂ DE FABULĂ

Leul e maiestuos,
sconsul este puturos,
ursul tare, în putere,
vulpea n-are maniere.
E viril un tăuraș,
iepurașul e cam laș
cerbul e imperial
iar șacalul bestial.
Tigrul, suplu, temerar,
doar măgaru-i tot măgar...

*

Și-uite-așa printre-animale
mai cumiști sau mai brutale

*

poți prea lesne să găsești
însușirile-omenești...

pseudominifabule

Handwritten text, possibly a signature or name, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Ecologică

Când ajunse poluarea
mult mai mare ca și marea
s-a desăvârșit în artă
cea mai cea... natură moartă!

Modă ovină

În materie de blană
vrem țigaie ori țurcană
cum dictează pân-la urmă
practic... spiritul de turmă!

Alianțe cu... boi de boi

Și-au propus să meargă iară
spre un scop mai bun măcar
pe același drum de țară
... unii-n jug și alții-n car!

Țel

Gârpa care-i mai soioasă,
mai murdară, mai pătată,
tot dorește ca să iasă
orișicând ... basma curată!

EVOLUȚIONISTĂ

Moima coborând din pom
a evoluat în om
Însă omu-i om bizar
poate deveni... măgar!

INVOLUȚIONISTĂ

Gând din om a devenit
iar maimuță, în sfârșit,
ea mi-a declarat din pom;
– „Mi-e rușine c-am fost om!”

RURALĂ

Vaca asta cam nebună,
cea mai faină din comună,
și-a luat un taur nou
care-i cel mai mare... bou!

Trandafirii

Frumusețea le-o percepi
în oricare floare
însă dacă n-au și țepi
... n-au nici o valoare!

PSEUDOMINIFABULĂ SILVANĂ

Prin străine legislații
vor cioroi minoritari
ca să ia legitimații
... de măgari!

Părerii

De un jeg parlamentar,
ce-a fost bou și un măgar
unii zic că de-azi pe mâine
a ajuns... un porc de câine!

Feministă

Este dat de la natură,
– și albinele-s dovadă –,
cele ce au miere-n gură
au precis și ace-n coadă!

Descendență

Și dacă tot ești porc
ba chiar de rasă... York
de ce crezi necesar
să fii și măgar?

POLITICIANISTĂ

Când mănânci din troacă
terciul preparat,
ești tot porc și dacă
... nu mănânci... rahat!

O PĂRERE

Ursul unor zburătoare
le zicea într-o pădure
cum că n-are rost să zboare
... că-n văzduh nu *este* mure!

UNUI PROFITOR

Ca miel grozav, de soi,
vedem cum te întreci
când sugi la două oi
dar... și la doi berbeci!

ÎN VĂȚĂȚURILE UNUI ȚOU CĂTRE VITELUL COSMOPOLIT

De vaci să iei aminte,
cu ele nu te pune,
Că-n India îs sfinte
și-n Anglia... nebune!

SNOBISM

Tot legumă-i în pofida
faptului că nu se-arată.
Varză e și conopida
dar... se dă... mai cultivată!

LUMINA

Și lumina lucitoare
are-o însușire sumbră,
calitatea sa prin care
poate pune multe-n umbră!

PARALĂ

Să dea din coadă poate
un animal, firește,
dar nici să dai din coate
nu este omenește...

Portret

Dobitoacă,
cam grăsună,
ca o vacă
da-i... nebună...

DESCENDENȚĂ

Sunt printre cei simandicoși
în lumea lor splendidă
ce-s ca și fluturii frumoși
– Au sânge deomidă!...

POSESIVĂ...

O poveste-i drept, cam aspră,
însă semnificativă
un măgar avea o capră
ea... nimica împotrivă!...

MONDO CANE

Lătra gălăgios,
ca-n patru ani măcar
să aib-un os de ros
... ca alți parlamentari!

UNOR VĂCI...

Că până și-ăstea au putere,
la fel ca și-alte mamifere,
ca să se dea mai înainte
de-a fi gestante... niște sfinte!

DE VIITOR

În ocol se dă stăpână

o găină cam bătrână
însă știm de bună seamă
viitorul ei... e-n zeamă!

CONSTATARE

În stup, știm foarte bine,

pot fi folositori
veninul de albine
și ... trântori uneori!

CONEXIUNE

Striga o găscă-n gura mare

că pana ei folositoare
a scris mari cărți nepieritoare
și de-aia-i marea... scriitoare!

PSEUDOUMANĂ

Dădea din coadă mulțumit
un cățeluș, hapsânu',
lătrând în fine fericit
că... și-a dresat stăpânul!

DEOSEBIRE

Zicea, c-așa îl duce capu',
că-s coarnele o fală mare,
dar chiar de are două, țapu',
tot rinocerul e mai tare!

INSCRIȚIE

— „Omului aș vrea să-i spun,
(zise-oftând un biet dulău)
doar când ai un câine bun
scrii pe poartă... «câine rău»“

De dragoste

Să nu te mai miri,
doar poți să pricepi:
iubind trandafiri,
te-mpaci și cu... țepi!

Canină

Pripășit pe lângă vatră
lenevește cu tupeu
nici nu mușcă, nici nu latră
însă... mârâie mereu...

Confirmare

Din zi în zi rămân
tot mai mult supus ideii
că lupul de-i bătrân
se râd de el și mieii...

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PH.D. THESIS
SUBMITTED TO THE FACULTY OF THE DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
IN CANDIDACY FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY
BY
[Name]

CHAPTER I

INTRODUCTION
[Text]

CHAPTER II

[Text]

CUPRINS

Expansiune și valoare, Al. Stănescu	7
aFABULAții	
Fabulă de valoare	9
Fabula silvană	10
Fabulă de fabulă	11
Parlamentară	13
Fabulă cu politică...	14
Fabulă paralelă	17
Bradul și stejarul	19
Fabula păsărească	20
Fabula de proporții	22
Atavică	23
Fabula măgarului	24
Fabula norocului	25
Fabula administrației locale	26
Metaliferă	27
Fabula bârfei	29
Fabula cu plante medicinale	30
Melcul	31
Fabulă legendară	33
Fabula anticonstituțională	34
Fabula morii	36
Guvernamentală	37
Bărbătească	39
Fabula... de-acasă	40
Fabula amorului	41
Leul și leoaica sau fabula puterii	42
Fabula trăinicieii	44
Fabula nasoală	45
Vulturul și musca	47
Fabula invidiei	48

Părinți și copii sau fabula copilărească	49
Fabula muzicală	50
Pseudo fabulă – Pamflet	51
Fabula cu analogie	55
Fabulă cu dublă morală	56
Fabulă cu preludiu	57
Fabula esteticului	59
Fabula cu oul și găina	60
Fabula eroică	61
Fabula demagogiei	62
Fabula neîmplinirii	63
Fabula legendară	64
Crai bătrân	66
Fabula cu pescari	67
Fabula descendenței	68
Fabulă... pe-alese	70
Fabula demografică	71
Fabula corupției	72
Fabula tulbure	74
Fabula frumuseții	75
Fabulă de viitor	77
Fabula ovină	78
Fabula de drept	80
Fabula aprecierii	81
Fabula bolii	82
Fabula tristă	84
Fabula dezaprobării	85
Fabula testamentară	86
Fabulă de neîncredere	87
Fabula orientală	88
Fabula grandomaniei	89
Fabula recompensei	91
Fabula didactică	92
Fabula alegerii	93
Fabula cu judecată	94

Fabula reclamei	95
Fabula audiovizualului	96
Fabula... de poveste	97
Fabula politică	98
Fabula neantului	99
Fabula matematică	100
Gastronomică (de Ziua Pădurii)	101
Fabula greierului actual	102
Fabula fără asemănare	103
Fabulă de fabulă	104
Pseudominifabule	
Ecologică	107
Modă ovină	107
Alianțe cu... boi de boi	107
Țel	108
Evoluționistă	108
Involuționistă	108
Rurală	109
Trandafirii	109
Pseudominifabulă silvană	109
Părerii	110
Feministă	110
Descendentă	110
Politicianistă	111
O părere	111
Unui profitor	111
Învățăturile unui bou către vițelul cosmopolit	112
Snobism	112
Lumina	112
Paralelă	113
Portret	113
Descendentă	113
Posesivă...	114
Mondo cane	114

Unor vaci...	114
De viitor	115
Constatare	115
Conexiune	115
Pseudoumană	116
Deosebire	116
Inscripție	116
De dragoste	117
Canină	117
Confirmare	117

BIOTECĂ JUDEȚE/
„OCTAVIAN GOG
CLUJ

Mulțumesc prietenilor mei:

Vasile M., Ștefan D., Emil M., Liviu N., Claudiu Chira

și tuturor celor care

m-au ajutat la editarea acestei cărți...

de învățatură.

97500 lei

De același autor:

EPIGRAME, Editura Dokia, Cluj-Napoca, 1996, Premiul Primăriei

RONDELURI PARȘIVE ȘI ALTE POEZELE,
Casa de editură Dokia, Cluj-Napoca, 1998

SATIRIGRAME, Editura Remus, Cluj-Napoca, 2000,
Mențiune la Mărul de Aur, Bistrița

Culegeri și antologii, în colaborare:

ETERNA EPIGRAMĂ 2, Cluj-Napoca, 1990

SATIRICON, Eterna epigramă, *Antologia epigramei românești actuale*,
Editura Clusium, Cluj-Napoca, 1993

LIMBA SOACREI, o antologie a epigramei clujene, Editura Publirom, 1997

SURÂSUL EPIGRAMEI, o posibilă antologie a epigramei românești actuale,
Editura Clusium, Cluj-Napoca, 1997

SĂGEȚILE LUI CINCINAT, Cluj-Napoca, 2002

LUMEA HAIMANALELOR, Cluj-Napoca, 2002

Este prezent în aproape toate antologiile și culegerile de epigrame din
Țară și Basarabia.

ISBN 973 - 86096 - 5 - 8